

A müncheni tárlatról.

Paris, július 17.

Magam sem tehetek arról, hogy Münchenről csak itt Párisból írhatok. Az a rövid idő, mit a német Athénben eltöltöttem, nem volt elégséges cikkem megírására, úgy hát vártam, míg a sok utazástól elgyötört testemet itt kipihenve, tollhoz nyulhatok.

Nem fogom hosszúra nyújtani azt, a mit írni akarok. Hisz őszintén szólva, nincs is, hogy miről írjak. Magyar-zsidó művészek Münchenben? Nagyhangu, sokatmondó a czim, de röviden lehet vele végezni. Mindössze négyen vannak és ha hozzá vesszük még a magyar születésű szobrászt, Klein Miksát, hát öten. Talán nevetséges is volna, ha kritikát írnék róluk. Annyira ismeretesek ők a hazai közönség előtt, hogy dicsérésük csak felesleges és ez által ismétlésbe esnék. Csak éppen arra fogok szorítkozni, hogy előadjam azt, a mit láttam.

Magyarországban egy sem él azok közül, kik a müncheni tárlaton részt vesznek: Horovitz, László, Herzl, Grünwald, Klein, hanem a külföldön. Mi ennek az oka? annak taglalása nem tartozik ide, elég annyit felemlítenem, hogy pl. Horovitz Lipót két év előtt Budapesten nyitott műtermet, de soká nem maradt, mert már egy évvel később Berlinben ültette fel művészi tanyáját.

Csak elismeréssel és dicséréssel szólhatok hazai művészeink e kicsiny, de válogatott csapatjáról, ő mel-